

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 lipca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 lipca 2016 roku odmówił J. Ł. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie spełnił warunków określonych w art.4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych wynoszących, co najmniej 15 lat ,w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 niniejszej ustawy, nadto nie rozwiązał stosunku pracy, a 60 lat ukończy w dniu 30 lipca 2016 r. Organ rentowy do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia w Fabryce (...) w Ł. w okresie od 2 września 1974 r do 25 stycznia 1977 r oraz od 15 stycznia 1979 r do 3 września 1999 r , ponieważ pracodawca w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze nie potwierdza, aby w w/w okresach wykonywał pracę wymienioną w zał. nr 1 lub 2 do ustawy pomostowej. Jednocześnie organ rentowy przyjął, że wnioskodawca wykazał staż sumaryczny w wysokości 30 lat, 5 miesięcy i 28 dni.

/decyzja k. 51 plik I akt ZUS/

W dniu 7 września 2016 roku J. Ł. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu podniósł, że w swojej ocenie spełnia wszystkie wymagane warunki powołanej przez organ rentowy ustawy, w szczególności, że okres zatrudnienia w Fabryce (...) (2.09.1974 – 25.01.1977, 15.01.1979 – 3.09.1999) jest okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu pkt. 16 i 17 zał. nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Zobowiązał się do dostarczenia świadectwa pracy do dnia rozprawy. Wniósł także o zwiększenie ogólnego stażu pracy, nie precyzując w jakim zakresie.

/odwołanie k. 2-5/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 28 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 11/

Na rozprawie w dniu 18 listopada 2016 r wnioskodawca wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

/e – prot. z dnia 18.11.2016 00:03:53/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ł. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 18 lipca 2016 roku J. Ł. wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawca na dzień złożenia wniosku pozostawał w stosunku pracy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Wnioskodawca po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

/bezsporne, a nadto wniosek k. 1-11 plik I akt ZUS /

Wnioskodawca legitymuje się stażem pracy w łącznym wymiarze 30 lat, 5 miesięcy i 28 dni.

/wykaz -k. 49 plik I akt ZUS/

Wnioskodawca był pracownikiem Fabryki (...) w (...) SA w upadłości w Ł. w okresie:

-2.09.1974 – 25.01.1977

-15.01.1979 r – 7.08.1997

- 8.08.1997 – 3.09.1999

w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku elektryka instalacji elektrycznych przemysłowych.

/świadczenie pracy – 17 plik I akt ZUS/

W okresie zatrudnienia wnioskodawca pracował w brygadzie montażowej, która zajmowała się stacjami wysokiego i niskiego napięcia. Brygada zajmowała się usuwaniem awarii związanymi z dostarczaniem prądu do zakładu, utrzymaniem ruchu na stacjach wysokiego napięcia. Wykonywał remonty przełączników na stacjach, przełączał sekcje, wymieniał transformatory, przeglądał je konserwował je – czyścił izolatory i uzupełniał olej. Transformatorów było 10. Sieć energetyczna była pod napięciem. Stacje były w budynkach, na zewnątrz nie było urządzeń, na zewnątrz trzeba było wychodzić i usuwać awarie sieci energetycznych. Praca była wykonywana w połowie na zewnątrz, w połowie wewnątrz. Pracował przy wymianie kabli. Kabli było (...). Sieć napowietrzna wynosiła 1 km. Kable były w kanałach i w ziemi. Najwięcej kabli było w ziemi. Wnioskodawca zajmował się wszystkimi kablami, nie tylko napowietrznymi. Sieć napowietrzna schodziła pod ziemię przy budynkach. Wnioskodawca zajmował się po połowie pracą przy sieci napowietrznej i pod ziemią.

/zeznania powoda e – prot. z dnia 18.11.2016 r 00:09:25 – 00:28:04 w zw. z e – prot. z dnia 13.01.17 00:02:10 – 00:08:48, zeznania świadka M. K. - e – prot. z dnia 18.11.2016 r 00:34:25 – 00:43:18, zeznania świadka G. G. - e – prot. z dnia 18.11.2016 r 00:43:18 – 00:56:07 /

W dniu 30 sierpnia 1999 r zostało wystawione dla wnioskodawcy świadectwo wykonania prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w Fabryce (...) w Ł., wskazujące, że w okresie od 2 września 1974 r do 25 stycznia 1977 r i od 15 stycznia 1979 r do 3 września 1999 r, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w energetyce przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych, na stanowisku elektryka instalacji elektrycznych przemysłowych./ wykaz A dział II poz. 1 pkt. 65 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 7 lipca 1987 r w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

/świadczenie – k. 11 akt osobowych – zał. k.29/

W okresie:

- od 6 września 1999 r do 28 lutego 2001 r wnioskodawca był pracownikiem Fabryki (...) SA w upadłości - na stanowisku elektryka zakładowego,

- od 5 marca 2001 r do 22 lutego 2003 r – w GUST – POL w Ł. - na stanowisku elektryka,

- od 27 marca 2003 r do 30 kwietnia 2005 r w Centrum Logistyki i (...) sp z oo w Ł. – na stanowisku elektryka,

- od 2 maja 2005 r do 31 października 2012 r w P., na stanowisku elektryka.

/świadczenia pracy – 19 – 25 plik I akt ZUS/

Z dniem 31 października 2016 r wnioskodawca rozwiązał stosunek pracy z (...) sp. z (...) Sp. k w Ł., na mocy porozumienia stron.

/świadczenie pracy – k. 31/

Wnioskodawca posiada świadectwo kwalifikacyjne uprawniające do zajmowania się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci na stanowisku eksploatacji z 2004 r, 2009 r, 2014 r.

/kserokopie świadectw – k.42 – 44/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji osobowej ze spornego okresu pracy wnioskodawcy, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy oraz świadków. Zgromadzone dokumenty, zeznania wnioskodawcy oraz zeznania świadków nie budzą wątpliwości, co do ich wiarygodności, znajdują potwierdzenie w załączonej dokumentacji osobowej i stanowią tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 965 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
6. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prawo do emerytury pomostowej zgodnie z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 1 stycznia 2009 r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących

przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany (tak: wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II UK 164/11, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r., III AUa 2302/13).

Z oświadczenia wnioskodawcy zawartego we wniosku o emeryturę pomostową wynika, że po 31 grudnia 2008r. nie wykonywał on pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełnił przesłanki wskazanej w art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych. Okoliczność ta była zatem w sprawie bezsporna.

W takiej sytuacji uprawnień do emerytury wnioskodawcy należy poszukiwać w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Prawo wnioskodawcy do emerytury pomostowej zależy zatem od spełnienia warunków określonych w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12 ustawy oraz posiadania na dzień 1 stycznia 2009r. wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

Wnioskodawca spełnił ostatecznie przesłanki z art. 4 pkt 1, 3, 4 i 7 ustawy, gdyż na dzień zamknięcia rozprawy ukończył 60 lat, legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze przekraczającym 25 lat i nie pozostawał w stosunku pracy.

Spornym pozostało jedynie spełnienie warunku z art. 4 pkt 2 i 5 ustawy, czyli legitymowanie się na dzień 1 stycznia 2009r. stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

A zatem na wnioskodawcy spoczywał ciężar wykazania, że na dzień 1 stycznia 2009r. legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Prace w szczególnych warunkach – zgodnie z art. 3 ust 1 ustawy o emeryturach pomostowych - to prace związane z czynnikami ryzyka wymienionymi w art. 3 ust 2 ustawy, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. (art. 3 ust. 3)

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 I 3 (ust.4 art. 3)

Zgodnie z pkt. 16 zał. Nr 2 do prac o szczególnym charakterze zalicza się prace bezpośrednio przy sterowaniu blokami energetycznymi wytwarzającymi energię elektryczną lub ciepłą, a zgodnie z pkt. 17 – prace elektromonterów bezpośrednio przy usuwaniu awarii oraz eksploatacji napowietrznych sieci elektroenergetycznych w warunkach prac pod napięciem.

Przy czym usuwanie awarii jak i eksploatacja, o których mówi zał. Nr 2 pkt.17 dotyczy napowietrznych sieci energetycznych w warunkach prac pod napięciem.

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w Fabryce (...) (2.09.1974 – 25.01.1977, 15.01.1979 – 3.09.1999 – bo ten okres wnioskodawca precyzował jako okres pracy w szczególnych warunkach) był niesporny w świetle dokumentów znajdujących się w jego aktach emerytalnych, w tym aktach osobowych. Spornym pozostawał charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w okresie zatrudnienia w tym zakładzie tj. czy była to praca wykonywana w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy. Stało się tak dlatego, że wnioskodawca nie dysponował zaświadczeniami o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r., jak tego wymaga art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, a li tylko świadectwami pracy w warunkach szczególnych.

Wobec odmowy uznania przez organ rentowy zatrudnienia w spornych okresach za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na wnioskodawcy, zgodnie z treścią art. 6 k.c., spoczywał ciężar wykazania tej okoliczności. Wnioskodawca nie sprostał temu obowiązkowi.

W spornym okresie zatrudnienia wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę na stanowisku wymienionym w wykazie A Dział II stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). - w energetyce - prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych.

Okoliczność, czy wnioskodawca legitymuje się 15 – letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed dniem 1 stycznia 1999 roku w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy emerytalnej pozostaje jednakże bez znaczenia w przedmiotowej sprawie, gdyż tak jak już wyżej wskazano w związku z tym, że skarżący po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze jego uprawnień do emerytury należy poszukiwać w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Skarżący na dzień 1 stycznia 2009r. musi zatem legitymować się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Wyżej wymienione prace w okresach zatrudnienia w Fabryce (...) mogą być uznane za pracę w szczególnych warunkach jedynie w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Nie jest to jednak wystarczające do uznania ich za prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Zakres przedmiotowy prac zaliczanych przez ustawodawcę do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych jest węższy niż ten określony w przepisach ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Celem ustawy o emeryturach pomostowych była bowiem likwidacja możliwości wcześniejszego przechodzenia na emeryturę przez niektóre grupy zawodowe. Ustawodawca uznał, że wprowadzone w 1983 r. przepisy regulujące te kwestie (w szczególności rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.) przewidują zbyt szeroką grupę uprawnionych do wcześniejszych świadczeń emerytalnych i niezbędna jest konsekwentna realizacja założeń reformy systemu ubezpieczeń społecznych, co do stopniowej likwidacji możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę. W wyniku reformy systemu ubezpieczeń społecznych, zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku Nr 748 ze zm.), ulegała stopniowej likwidacji możliwość wcześniejszego przejścia na emeryturę. Zatem nie wszystkie osoby korzystające w starym systemie emerytalnym z obniżonego wieku emerytalnego będą mogły skorzystać z emerytur pomostowych.

Podkreślić należy, że prawo do emerytury pomostowej jest ściśle związane z szybszą utratą zdolności do zarobkowania z uwagi na szczególne warunki lub szczególny charakter pracy. Praca taka, świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu,

stąd też wykonująca ją osoba ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni. Prawo to stanowi przywilej i odstępstwo od zasady powszechnego wieku emerytalnego, a zatem regulujące je przepisy należy wyklądać w sposób gwarantujący zachowanie celu uzasadniającego to odstępstwo.

Podzielając takie rozumienie przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, należy stwierdzić, że ustawodawca w załącznikach nr 1 i 2 w sposób ścisły i wyczerpujący uregulował rodzaje prac wykonywanych w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze. Oznacza to, że wymienione w nim prace stanowią katalog zamknięty i tym samym wyłącznie wykonywanie tych prac uprawnia do nabycia emerytury pomostowej.

W. uptywał pracy w szczególnym charakterze ostatecznie wg. Pkt. 17 zał. Nr 2. - prace elektryków bezpośrednio przy usuwaniu awarii oraz eksploatacji napowietrznych sieci elektroenergetycznych w warunkach prac pod napięciem. (e- prot. Z dnia 18 .11.2016 r – 00:03:53).

Z ustaleń wynika, że w okresie zatrudnienia wnioskodawca pracował w brygadzie montażowej, która zajmowała się stacjami wysokiego i niskiego napięcia. Brygada zajmowała się usuwaniem awarii związanymi z dostarczaniem prądu do zakładu, utrzymaniem ruchu na stacjach wysokiego napięcia. Wykonywał remonty przełączników na stacjach, przełączał sekcje, wymieniał transformatory, przeglądał je konserwował je – czyścił izolatory i uzupełniał olej. Transformatorów było 10. Sieć energetyczna była pod napięciem. Stacje były w budynkach, na zewnątrz nie było urządzeń, na zewnątrz trzeba było wychodzić i usuwać awarie sieci energetycznych. Praca była wykonywana w połowie na zewnątrz, w połowie wewnątrz. Pracował przy wymianie kabli. Kabli było (...). Sieć napowietrzna wynosiła 1 km. Kable były w kanałach i ziemi. Najwięcej kabli było w ziemi. Wnioskodawca zajmował się wszystkimi kablami, nie tylko napowietrznymi. Sieć napowietrzna schodziła pod ziemię przy budynkach. Wnioskodawca zajmował się po połowie pracą przy sieci napowietrznej i pod ziemią.

Zatem nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio przy usuwaniu awarii oraz eksploatacji **napowietrznych sieci** elektroenergetycznych w warunkach prac pod napięciem.

Wyklucza to możliwość zaliczenia skarżącemu do szczególnego stażu pracy okresów spornego zatrudnienia. Skoro zaś wszystkie prace jakie wykonywał wnioskodawca nie zostały obecnie wymienione ani w załączniku Nr 1 ani Nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, to nie przysługuje mu prawo do świadczenia w postaci emerytury pomostowej.

Powyzsze sprawia, iż wnioskodawca nie wykazał co najmniej 15 - letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a tym samym nie nabył prawa do emerytury pomostowej.

Podnoszona w odwołaniu okoliczność co do nieuwzględnienia pełnego okresu stażowego, nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem wnioskodawca osiągnął wymagany okres stażu sumarycznego, nadto wnioskodawca nie sprecyzował, jaki okres nie został uwzględniony przez organ rentowy.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy uznając odwołanie za nieuzasadnione, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy